

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА
МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
ТОШКЕНТ ДАВЛАТ ИҚТИСОДИЁТ УНИВЕРСИТЕТИ**

«ФАЛСАФА» кафедраси

**«Фалсафа, миллий истиқлол ғояси ва фан
методологияси» фанидан**



**МАВЗУ: ИЖОД ЖАРАЁНИДА ГИПОТЕЗАНИНГ ЎРНИ.
ГИПОТЕЗА ВА ИҚТИСОД**

Тадқиқотчи: Набиева Саида

Илмий раҳбар: доц. А.Мухторов

ТОШКЕНТ - 2012

РЕЖА:

1. Гипотеза тушунчаси.
2. Фан ва ижодда гипотезанинг эвристик роли.
3. Назариялар тузишнинг гипотетик-дедуктив усули ижодий жараён сифатида.
4. Гипотеза ва иқтисод.

1. Гипотеза тушунчаси

Илмий билиш ва ижодда илмий тадқиқотларнинг эмпирик ва назарий даражаларида олинадиган фактлар негиз билимни беради. Фактларни ва уларда ифодаланган билиш объектининг жиҳатлари ва томонлари ҳақида ахборотни тўплаш фаннинг ўсиши учун зарур, аммо етарли эмас. Илмий фактларни билиш, тавсифлаш, тушуниш, талқин қилиш тизими ҳам керак. Илмий фараз, гипотеза, назария, илмий қонун (қонунлар тизими) юқорида зикр этилган тизимнинг асосий компонентларидир.

Фараз - бу ҳали яхши ўрганилмаган, мантикий ва эмпирик асослари тўлиқ аниқланмаган ва очиб берилмаган дастлабки тахминдир. Масалан, Э. Резерфорд ва Ф. Содди атом ядросининг тузилишини ўрганиб, уларнинг радиоактив парчаланиши ҳақида гениал фаразни илгари сурган.

Илмий тадқиқот жараёнида илгари суриладиган **гипотеза** ҳақиқатни ижодий қидириш, янги илмий билимни шакллантириш ва ўстиришнинг навбатдаги шаклидир. Илмий ижодда **гипотеза** илмий башорат билан амалиёт ўртасида боғловчи рол ўйнайди ҳамда объект ичида ва билишнинг турли объектлари ўртасида мавжуд алоқалар ва ўзаро муносабатлар ҳақида илмий асосланган тахмин ҳисобланади.

Гипотеза - бу ҳали ҳақиқат эмас, балки тахмин қилинган, эҳтимол тутилган, реал мумкин бўлган ва кутилган илмий билимдир. Илмий ижод мазкур билимнинг ҳаққонийлиги ёки сохталигини исботлаб бериши керак.

Мавжуд билимлар умумлашмаси бўлган гипотеза илмий ижод, тадқиқот жараёнига фаол таъсир кўрсатади, олимнинг фантазияси, тасаввури, интуицияси, илмий сезгисини қўзғатади. У янги билимлар сари етаклайди. Уларни исботлаш учун далиллар қидириш мавжуд

билимни кенгайтиради ва теранлаштиради, олимни янги ғояларни илгари суриш ва уларни асослашга олиб келади. Гипотетик билим жиддий эҳтимолий хусусиятга эга.

Олимнинг тафаккурида туғилган дастлабки фараз интуитив, кўпинча тасодифий, кутилмаган хусусиятга эгадир. Баъзан у ақл бовар қилмас мўъжиза бўлиб туюлади. Илмий ижоднинг вазифаси унинг ҳақиқий ёки сохталигини исботлаш, илмий таҳлил ва изланишда фаразлар ва гипотезаларни қўллаш мумкинлигини асослашдан иборат. Бинобарин, гипотеза билим ўзини ўзи ривожлантириши учун эвристик салоҳиятни ўзида мужассамлаштирган.

Гипотезада илгари сурилган тахминлар эҳтимолий хусусиятга эга бўлгани туфайли («маълум шартлар бажариладиган бўлса, объект ўзини ундай эмас, бундай тутади», деган схема бўйича), гипотезанинг ўзи гўёки илдамлаб кетади ва уни асослаш учун тадқиқотчи янги фактлар қидиради, янги тажрибалар, кузатишлар, ўлчашлар ўтказади, ўз фан соҳаси ва қўшни фан соҳаларидаги билиш натижаларини таҳлилдан ўтказади. Гипотеза, ўзини ўзи, ўзининг фан тизимида бўлиш ҳуқуқини назарий асослаб, билимга тўлиб боради.

Олим ўз ижодий лабораториясида илмий гипотезани ҳеч бўлмаса қисман ҳаққоний билимга айлантириш умидида илгари суради ва асослайди. Ж.С. Милль ўзининг «Мантиқ тизими» асарида шундай деб ёзган эди: «илмий гипотезанинг шарти абадий гипотеза бўлиб қолишда эмас, балки кузатилган фактларга уни таққослаб, исботлаш ёки бўлмаса инкор этишдадир»¹. Пухта қўйилган эксперимент илмий фараз, гипотезадан ҳаққоний назарияга ўтишга кўмаклашади, яъни гипотезани верификация қилади, ёки унинг сохталигини кўрсатади, яъни илгари сурилган гипотезани фальсификация қилади. Бинобарин, тажриба,

¹ Дж.Ст. Милль. Система логики. Москва, 1899. С. 389.

эксперимент, фаннинг ҳақиқий фактлари тўғрига ўхшаш гипотеза билан ҳаққоний илмий назария ўртасида демаркацион чегара ролини ўйнайди.

Илмий билишда гипотезаларни тасдиқлаш ёки инкор этиш мезонлари қуйидагилардан иборат:

- мавжудлиги ғояси гипотезанинг асосий мазмунини ташкил этган предмет ёки ҳодисани борликда тўғридан-тўғри топиш;
- гипотезанинг ўзидан ҳаққоний билимлар, оқибатлар, хулосаларни дедуктив келтириб чиқариш;
- мазкур оқибатлар ва хулосаларни амалдаги реал аҳволга таққослаш;
- гипотезани амалиёт, синов, вақт билан тасдиқлаш ёки инкор этиш.

Гипотезани текшириш унинг тўғри ёки сохталигини кўрсатади. Биринчи ҳолда гипотезада илгари сурилган фаразларни **исботлаш**, иккинчи ҳолда эса уларни **инкор этиш** ҳақида гап боради. Гипотезанинг тўғрилигини назарий текшириш учун унинг асосларидан мантиқий хулосалар, оқибатлар чиқарилади. Бундай оқибатлар қанча кўп бўлса, гипотезани текшириш шунча ишончли бўлади. Гипотезадан чиқарилган оқибатлар ҳақиқатга мос келса, у ўз тасдиғини топади, акс ҳолда у сохта деб эълон қилинади ва четга сурилади. Илмий ижод, илмий изланиш мавжуд гипотетик билимнинг ҳақиқатга мослигини текширишга йўналтирилгандир. Бунда жумбоқли вазият юзага келиши - бир билим соҳасидаги турли фактлар қарама-қарши гипотезаларни тасдиқлаши мумкин. Масалан, оптикада ёруғликнинг табиати ҳақида икки қарама-қарши гипотеза -корпускуляр ва тўлқинли гипотезалар, текширилган, синовдан ўтказилган фактлар мавжуд эди. Ёруғликнинг квант назарияси яратилганидан кейингина ёруғликнинг дуалистик,

корпускуляр-тўлқинли табиатини тўғри тушунтиришга муваффақ бўлинди ва бу иккала гипотезага ҳам ҳаётга йўлланма берди.

2. Фан ва ижодда гипотезанинг эвристик роли

Гипотезадан илмий ижоднинг самарали воситаси сифатида фойдаланиш олимлар ўрганилаётган ҳодисаларнинг моҳиятини қай даражада теран тушунганини кўрсатади, тадқиқотни илмий ҳақиқатни излашга, фактларни саралаб, тўғри ва сохтага ажратишга йўналтирадики, бу илмий билимнинг ўсишига кўмаклашади. Илмий гипотеза эвристик-билиш вазифасини бажариш учун маълум талабларга жавоб бериши керак. У мавжуд билимлар ва фактларга зид бўлмаслиги, принципиал текшириладиган, максимал даражада содда, ўзининг бевосита объектига нисбатан ортиқча бўлиши, яъни уни илмий фактларнинг анча кенг соҳасига татбиқ этиш имконини бериши керак.

Бунда гипотеза қуйидаги ҳолларда лаёқатли бўлишини назарда тутиш керак:

- муайян мазмун ва маънога эга бўлиши керак, фанда маъно ва мазмунсиз гипотезалар бўлиши мумкин эмас;
- ўрганилаётган борлиқнинг муайян бўлагига нисбатан таърифланиши лозим;
- ҳаққоний билим, илмий ҳақиқатга зид келмаслиги керак;
- спекулятив, соф ақлий мушоҳада хусусиятига эга бўлмаслиги, принципиал синовдан ўтказиш имконини бериши лозим;
- илмий башорат қилиш, асослаш қобилиятига эга бўлиши керак;
- илмий (ноилмий, масалан, диний эмас) дунёқараш принципларига мувофиқ бўлиши лозим;
- архив токчаларида чанг босиб ётмасдан, илмий ижод механизмида фаол ишлаши керак.

Гипотезанинг юқорида зикр этилган шартларни қондирувчи ижодий салоҳияти олимнинг тиришқоқ фикрини уйғотишдан иборат бўлиб, бу ҳар қандай билимнинг жонли ривожланиши, ҳаракати шаклидир. Гипотеза бу номаълумдан маълумга, эҳтимол тутилган билимдан ҳаққоний билимга, нисбийдан мутлаққа ўтиш шакли демакдир.

Илмий ижод жараёнида янги, Нильс Бор таъбири билан айтганда, «телбанамо» гипотезалар илгари сурилмас экан, бу фанда турғунлик ҳукм сураётганидан далолат беради: демак, илмий билимнинг мазкур соҳасида муаммолар мавжуд эмас, яъни билим ривожланмаяпти. Қарама-қарши гипотезалар илмий билиш оламида яшаб қолиш учун ўзаро кураш олиб бораётган фан соҳасида ҳақиқий ижодий муҳит, илмий билимнинг жадал ўсиши яққол кўзга ташланади. Юқорида оптикадаги икки қарама-қарши гипотеза ҳақида келтирилган мисол камида иккита мантикий хулоса чиқариш имконини беради:

- биринчидан, бу гипотезаларнинг бирортаси ҳам оптик ҳодисаларнинг бутун ранг-баранглигини тўла тавсифлаб беришга қодир эмас;

- иккинчидан, ёруғликнинг табиати зарра ёки тўлқиннинг оддий, кўرғазмали образидан анча мураккаб бўлиб, принципиал ноклассик, квант хусусиятига эга.

Қарама-қарши илмий гипотезаларни ижодий таҳлилдан ўтказиш, таққослаш муҳим методологик хулосага олиб келади: қарама-қаршиликлар, бир-бирини истисно этувчи жиҳатлар ва тенденциялар бизнинг билишимизга ҳам, ҳодисаларнинг табиатига ҳам хос, яъни билиш ҳам, ҳодисалар ҳам турғун эмас, балки жўшқин, ривожланувчи, диалектикдир.

Олимнинг ижодий, аммо амалда анча мураккаб вазифаси гипотезанинг лаёқатлилигини асослаб бериш, унинг асосий фаразлари бежиз илгари сурилмагани, улар теран тадқиқотлар, мушоҳадалар, ҳар хил фактлар, билимлар ва назарияларни таққослаш натижалари эканини кўрсатишдан иборат. Фанда гипотезаларни илгари суриш ва асослаб беришда тадқиқотчининг бутун билими, истеъдоди, ижодий имкониятлари намоён бўлади.

Илмий ижод жараёнида гипотезаларнинг тўғрилиги, зиддиятсизлиги бир неча карра синовдан ўтказилади. Текширувларнинг ижобий натижаси гипотезанинг тўғрилигини тасдиқлайди ёки гипотеза ҳаққоний илмий назарияга айланганини кўрсатади. Бу илмий ижоднинг тантанаси, чинакам илмий кашфиётдир. Илмий ижодда теран, мазмунли гипотеза илмий билимнинг ўсиши, фанда прогноз ва башорат қилиш, илмий қонунни кашф этиш ва назария яратиш учун пишиқ пойдевор бўлиб хизмат қилади.

Гипотезалар илмий билишда муҳим эвристик функцияни бажариб, бир-биридан қуйидагиларга қараб фарқ қилади:

- гипотезалар мазмунининг умумийлиги даражасига қараб (1. хусусий гипотезалар; 2. умумий гипотезалар; 3. умумилмий ёки фалсафий гипотезалар);
- гипотезаларда акс этган объектлар даражасига қараб (1. микрообъектлар ва уларнинг хоссалари ҳақидаги гипотезалар; 2. Макрооламдаги ҳодисалар ва жараёнлар ҳақидаги гипотезалар; 3. мегаобъектлар ҳақидаги гипотезалар, масалан, Метагалактиканинг келиб чиқиши ҳақидаги «Катта портлаш» (Big bang) гипотезаси);
- вақт омилларига қараб (1. ўтмиш ҳодисалари, айтайлик, тарихий ҳодисалар ҳақида гипотезалар; 2. тўлиқ ахборот мавжуд

бўлмаган ҳозирги замон ҳодисалари ҳақида гипотезалар; 3. бўлғуси ҳодисалар ҳақида гипотезалар ёки илмий прогноз);

- гипотеза объектининг мураккаб иерархик ва фаолият кўрсатувчи тизим сифатидаги муносабатларининг ўзига хос жиҳатларига қараб (1. объектнинг тузилиши ҳақида; 2. объект ва унинг қисмларининг фаолияти ҳақида; 3. объектнинг мавжудлиги мақсадлари ҳақида; 4. умуман объект ҳақида комплекс гипотезалар);
- объектнинг моҳиятига кириш даражасига қараб (1. тавсифий гипотезалар; 2. тушунтирувчи гипотезалар; 3. тизимли гипотезалар);
- ифодалаш усулига қараб (1. мазмунли, расмийлаштирилмаган ва умуман расмийлашмайдиган; 2. Расмийлаштирилган, масалан, математик; 3. модели;
- ижод жараёнидаги ролига қараб (1. фараз-гипотезалар; 2. ишчи гипотезалар, яъни илмий назария «тиргаклари»; 3. конструктив, тизимли ривожлантирилган гипотезалар).

Илмий ижодда гипотеза ва гипотетик методнинг ўрни ҳақида гапирганда олимлар гипотеза - бу ўзида эришилган илмий билимнинг даражаси билан белгиланувчи, амал амалда ҳали тасдиқланмаган янги билимни ташувчи илмий асосланган фараз эканлигидан келиб чиқади. Гипотеза илмий ижодда билимсизликдан билимга, номукаммал ва ноҳаққоний билимдан мукаммал ва ҳаққоний билимга, фактларни ўрганишдан объект мавжудлигининг ички мантиғини билишга, илмий назарияни шакллантиришга, бир назариядан билимнинг юқори даражасидаги бошқа назарияга ўтиш шаклидир.

3. Назариялар тузишнинг гипотетик-дедуктив усули ижодий жараён сифатида

Олимнинг тафаккури ўзини қуршаган оламни ижодий ўрганиш вазифаларини ҳал қилишга энг оқилона ва аниқ йўлдан бориши керак. Бунда кўп жиҳатдан бир хил аҳамиятга эга бўлган кўплаб гипотезалар орасидан содда, аниқ, тежамли, билиш мақсадига қисқа йўлдан олиб боровчи гипотеза танлаб олинади. Гипотезани асослаш ва исботлаш уни назарияга айлантиради.

Кўплаб гипотезалар орасидан олим ўзи ҳақиқатга энг яқин деб ҳисоблаган биттасини танлаб олар экан, у мазкур гипотезани ҳар томонлама синовдан ўтказиб, уни такомиллаштириш ва мустаҳкамлашга ҳаракат қилади. Энг аввало гипотезанинг ички мантиқий изчиллиги масаласи қўйилади: агар гипотезанинг ичида бирон-бир қисми бошқаларига мантиқан зид бўлса, бундай гипотеза ҳеч нарсага ярамайди; у четга сурилиши, қатъий ва мантиқан изчил бошқа гипотезага алмаштирилиши керак, зеро, билим тизимида мантиқий зиддиятлар бўлиши мумкин эмаслиги яхши маълум.

Мавжуд илмий фактлар ва улар асосида олинган ҳаққоний билим негизида айрим асосланган илмий фараз ёки гипотезани тузишда биз мантиқда **абдукция** (лотинча Abducere - ўтказиш) деб аталувчи мушоҳада юритиш схемасига биноан ҳаракат қиламиз.

Абдукция илмий билишни кузатилаётган фактлардан уларни тавсифловчи ва тушунтирувчи гипотезалар орқали янги билимни кашф этишга ўтказди.

Бошқа бир мушоҳада юритиш схемаси - дедукция (лотинча Deductio - чиқариш) умумий тузилмалардан хусусий тузилмаларга, гипотезадан фактга олиб боради. Ҳозирги замон эпистемологлари К.Поппер ва К.Гемпелнинг фикрича, дедукция экспериментал фактлар

билан таққосланадиган илмий қарашларга олиб келади. Экспериментал фактлар гипотетик билимни фальсификация қилиш, уни инкор этишга қодир.

Гипотезани илгари суриш экспериментал фактларни тушунтириш имконини беради. Гипотезадан алоҳида фикрлар келтириб чиқарилади. Бу фикрлар эмпирияга солиштирилади. Илмий билишнинг бундай методи гипотетик-дедуктив метод деб аталади. Гипотетик-дедуктив мушоҳада юритиш унинг бош бўғинини ташкил этади. Карл Гемпель ўзининг «Тушунтириш мантиғи» асарида¹ уни қуйидагича тасвирлайди:

$$C_1, C_2, \dots, C_m$$
$$L_1, L_2, \dots, L_r$$

Мантикий дедукция

$$E$$

Бу ерда $C_1, C_2, \dots, C_m$ - математика фанларида кўпинча бошланғич ёки энг катта шартлар деб аталадиган маълум фактлар ҳақидаги фикрлар; $L_1, L_2, \dots, L_r$ - қонунлар (гипотезалар), $E - C_i$ ($i = 1_1 m$) фактлардан L_j ($j = 1_1 r$) гипотеза ёрдамида дедукция қилинади. Гемпелнинг фикрича, гипотетик-дедуктив мушоҳада юритиш фактларга ва улардан олинган фактуал билимга таянувчи барча фанларга хосдир. Билишнинг мазкур схемаси математика ва табиатшуносликда нисбатан аниқ амалга оширилади.

К. Поппер гипотетик билим дедукция нормалари билан тартибга солинади деб ҳисоблаган. Дедукция илмий қарашларга олиб келади ва бу қарашлар экспериментал фактларга солиштирилади. Улар гипотезани ва унга асосланган гипотетик билимни фальсификация қилишга, ундан фойдаланишнинг тўғрилигини инкор этишга қодир.

¹ К. Гемпель. Логика объяснения. Москва, 1998. С. 93.

Илмий назария (ва гипотеза)нинг ҳаққонийлигини исботлаш мумкин эмас: бугун ҳаққоний бўлган нарсa эртага фальсификация қилинган, инкор этилган фактларга айланиши мумкин. Бинобарин, илмий билим самарали ва ҳақиқатга ўхшаш, аммо ҳаққоний эмас, деб хулоса чиқаради Поппер.

Гипотетик-дедуктив методда гипотезалар қандай ҳосил бўлгани муҳим эмас: булар эркин қарашлар ёки гениал фаразлар, асосланган тахминлар бўлиши мумкин. Метод учун фақат бир нарсa муҳим: илгари сурилган гипотеза (фараз) амалга татбиқ этиш орқали текширилади, асосланади ёки верификация қилинади.

Аниқ фанлар (математика, назарий физика, математик физика ва ҳоказолар) эпистемологиясида муҳим ўрин эгаллаган гипотетик-дедуктив метод гипотезага қонунлар, принциплар, назарияларни аниқлашга олиб боровчи тушунтирувчи таклифларни асослаш усули деб қарайди. Гипотетик-дедуктив метод далиллаш усули сифатида таълим назарияси, эвристика, дидактика, фикрий экспериментлар таҳлили, бўлғуси ҳаракатларни прогноз қилиш ва шу кабиларда кенг қўлланади. Бундай эпистемологик вазиятларда тадқиқотчилар бошланғич гипотезалардан имкон қадар кўп дедуктив оқибатлар чиқаришга ҳаракат қиладилар ва ўзларининг кейинги ҳаракатларига шунга қараб тузатиш киритадилар. Гипотетик-дедуктив метод табиатшуносликдаги кўпгина назарияларнинг тузилишини ўрганиш учун жуда самаралидир, чунончи, Галилей-Ньютон классик механикасининг деярли барча методологик асослари гипотетик-дедуктив мушоҳадалар негизига қурилган. Бу ерда мантикий дедукциянинг роли экспериментал текшириладиган оқибатларни олишдан иборат бўлиб, уларнинг ҳаққонийлигига қараб биз бошланғич принциплар (гипотезалар, фаразлар, аксиомалар)нинг ҳаққонийлиги ҳақида ҳукм чиқарамиз. А. Эйнштейн билишнинг бундай

йўли «жуда катта меҳнат талаб қиладиган гипотетик, ҳеч қачон тугамайдиган, муттасил баҳс ва шубҳа туғдирадиган мослашиш жараёнининг натижасидир»¹, деб қайд этган эди.

Илмий билиш ва ижод гипотетик-дедуктив методининг тузилиши қуйидаги элементлардан таркиб топган:

1. Тушунтириш керак бўлган эмпирик фактлар билан танишиш;
2. Ўрганилаётган ҳодисаларнинг сабаблари ва ривожланиш қонуниятлари ҳақида фаразни илгари суриш;
3. Кўплаб фаразлар орасидан ҳақиқатга энг яқинини саралаб олиш;
4. Илгари сурилган гипотезани кўриб чиқиш ва ундан экспериментал текшириладиган оқибатларни дедукция йўли билан чиқариш. Мазкур босқичда гипотеза қайта ишланиши ва унга аниқлик киритилиши мумкин;
5. Гипотезадан чиқарилган оқибатларни синовдан ўтказиш.

Эпистемологик даражада олимнинг объектни ўрганиш, унинг хоссалари ва хулқ-атворини синов, кузатиш, экспериментнинг турли шароитларида таҳлилдан ўтказиш бўйича ижодий фаолияти ҳақиқатнамо гипотезаларни илгари суришдан бошланади.

Барча даражаларда синовдан ўтган гипотеза илмий ҳамжамоа томонидан илмий назария деб эътироф этилади, бундай синовдан ўтмаган гипотеза эса яроқсизга чиқарилади ва бошқа, самарали гипотезага алмаштирилади.

4. Гипотеза ва иқтисод

Гипотеза эҳтимол тутилган, ҳақиқатнамо билимни илгари суриш усули сифатида ижтимоий билишда, шу жумладан иқтисодда ҳам кенг қўлланади. Атоқли ҳозирги замон инглиз иқтисодчиси, бозор

¹ А. Эйнштейн. Физика и реальность. Москва, 1965. С. 67.

иқтисодини давлат томонидан тартибга солиш назариясининг асосчиси Ж. Кейнс ўзининг «Бандлик, фоиз ва пул умумий назарияси» асарида шундай деб ёзган эди: «Чинакам иқтисодчи, ўз ишининг билимдони ҳар хил қобилиятларга эга - маълум даражада математик, тарихчи, давлат арбоби, файласуф бўлиши керак. У умумий тушунчаларда хусусий нарсалар ҳақида мушоҳада юритиб, мавҳум ва муайянга ўз эътиборини бир хил даражада қарата олиши лозим. У келажак учун ҳозирги замонни ўтмиш нуқтаи назаридан ўрганиши керак»².

«Умумий тушунчаларда хусусий нарсалар ҳақида мушоҳада юритиш» - бу иқтисодий тадқиқотларда гипотетик-дедуктив методни қўллаш демакдир.

Хилма-хил лойиҳалар ва фаразларнинг негизида жамият иқтисодий ҳаётига доир фактлар ётади. Иқтисодий ҳаёт синовидан ўтган иқтисодий гипотезалар иқтисод назарияси таркибидан ўрин олади. Иқтисод назарияси одамларнинг эҳтиёжларини тўлақонли қондириш учун чекланган табиий ресурслардан самарали ва оқилона фойдаланиш йўллари танлаш шароитларида ижтимоий ривожланиш қонуниятларини ўрганади.

Менежер, фирма, корпорация ёки корхона ишини бошқариш ташкилотчиси уларни ривожлантириш бизнес-режасини ишлаб чиқар экан, у, моҳият эътибори билан, мазкур корхонанинг иқтисодий раванг топиши тенденциялари ҳақида озми, кўпми асосланган иқтисодий гипотезани илгари суради.

Ф. фон Хайек ўзининг «каталлактика»ни ривожлантириш ҳақидаги теран ва ўзига хос гипотезасига бозор иқтисодига хос бўлган жўшқин, имманент ҳодиса - рақобатни асос қилиб олди.

² Дж.М. Кейнс. Общая теория занятости, процента и денег. Москва, 1978. С. 235.

Иқтисодий рақобат - бу ҳўжалик юритишнинг яхши шароитлари, маҳсулот ишлаб чиқариш ва уни реализация қилишнинг энг фойдали шартлари, максимал даромад олиш учун тадбиркорларнинг рақобати, кураши демакдир. Ф. фон Хайекнинг гипотезаси рақобатга жамиятнинг асосий иқтисодий кучи деб қарайди, чунки рақобатга таянган жамият ўз мақсадларига бошқаларга қараганда муваффақиятлироқ эришади. Демократик жамиятда рақобат бу жадал ўзгарувчи яшаш шароитларига жамиятда муттасил, узлуксиз ўзини ўзи мослаштириш демакдир. Бозор ёки каталлактика тадбиркорлар ижодий фаолиятини жадаллаштиради, рақобат эса бозор иқтисодининг ривожланишини бутун жамият учун зарур томонга йўналтиради. Рақобат шароитларида бизнесмен, менежер ҳар қандай кутилмаган ҳодисаларга тайёр туриши керак, зотан, муаммолар ва қийинчиликларни тан олиш ўзига, ўз кучига ишонч, улардан ўзини олиб қочиш - заифлик ва кўрқоқлик аломатидир. Бозор рақобат механизми орқали товар ва хизматлар ҳаракатини тартибга солади, ресурслар, ғоялар ва технологиялардан фойдаланишни мақбуллаштиради. Бинобарин, бозор иқтисодида рақобат фандаги тадқиқот ва кашфиётга ўхшайди - у бозор ресурсларини жамият учун муҳим мақсадларга йўналтиради.

Ф. фон Хайек бозор рақобати негизига қурилган иқтисодий каталлактика ҳақидаги гипотезани ҳозирги замон либерализми йўналишида ривожлантирди. Ҳозирги замон либерализми ғояларининг концептуал ўзагини тўрт асосий элемент ташкил этади:

- қонун олдида барчанинг тенглиги ғояси;
- рационаллик ғояси (фон Хайек ўз гипотезасини илгари суришда мана шу ғояга таянган);
- бағрикенглик (толерантлик) ғояси;

- тарихийлик ғояси, яъни муаммоларни келажакда (коммунизм) ёки ўтмишда (традиционализм) эмас, шу бугун, ҳозир ҳал қилишга интилиш.

Ҳозирги замон либерализмининг классик намояндаси Р. Дворкин юқорида санаб ўтилган либерал ғоялар мажмуи, шу жумладан бозор иқтисоди (ёки «каталлактика»)ни «либерал дастурлар ўзагининг туб принципи» ҳисобланувчи тенглик концепцияси (ёки гипотезаси)нинг ҳосиласи деб эътироф этади¹.

Ф. фон Хайекнинг машҳур устози Людвиг фон Мизес иқтисодий либерализмнинг бош назариётчисидир. У иқтисодий либерализм назариясида илгари сурган теран гипотезага асосан, кишилиқ жамиятида ижтимоий борлиқнинг иқтисод соҳасидаги абсолют асослари қуйидагилардир:

- меҳнатнинг бўлиниши;
- шахсий мулкдорлик;
- эркин айирбошлаш.

Л. фон Мизеснинг фикрича, либерализмгина бирдан-бир ақлга мувофиқ иқтисодий сиёсатдир. Бозор хўжалиқ юритишнинг энг самарали тизими сифатида иқтисодий ўсиш учун энг қулай шароитлар яратади.

Классик иқтисод назарияси фойдалиликнинг энг катта даражасини кўриб чиқишда товар қийматини аниқлаш учун инсоннинг буюмга муносабатини, ҳар хил неъматларнинг фойдалилигига шахс томонидан берилган субъектив баҳони танлади. Иқтисод назариясида бундай ёндашув маржиналистик метод деб аталади. У иқтисод назариясига оид

¹ Р. Дворкин. Либерализм. Современный либерализм. Москва, 1998. С. 47-53.

замонавий дарсликларда «Робинзон ва иқтисод» деб аталган ажойиб гипотеза асосига қурилган¹.

Бу қизиқарли гипотезага асосан, бирон-бир неъмат бирлигининг қиммати мазкур бирлик ёрдамида қондирилувчи эҳтиёжнинг муҳимлик даражаси билан аниқланади. Масалан, Робинзон - соф гипотетик нуқтаи назардан - чучук сув манбаи бўлган одам яшамайдиган оролга тушиб қолди, деб фараз қилайлик. Ичиш ва овқат пишириш учун Робинзонга ҳар куни 3 л сув керак бўлсин. Ювиниш, идиш-товоқ, кир-чир ювиш, томорқани суғориш учун унга тагин 12 л сув керак. Бинобарин, Робинзон ҳар куни 15 л сув истеъмол қилади. Манба ҳар куни 100 л сув чиқаради деб фараз қилсак, 85 л сув ортиб қолади. Хўш, Робинзон учун 1 л сувнинг қиммати қанчага тенг? Кўрсатилган шартларда у нолга яқин, чунки 1 л сув ишлатилганидан сўнг тагин 99 л сув қолади, бу эса унга керак бўлган миқдордан анча кўпдир. Энди сувнинг қуриши натижасида манба ҳар куни атиги 15 л сув бера бошлади, деб фараз қилайлик. Робинзон бу ҳолда ҳам ўз эҳтиёжларини тўла қондиради, аммо энди 1 л сувнинг йўқолиши ҳам маълум муаммолар туғдириши мумкин. Манба қуриб боргани сари Робинзон учун ҳар бир литр сувнинг қиммати ортиб боради.

Биринчи бирлик (бизнинг мисолда - бир литр сув) чексиз баланд қимматга эга. Табиийки, манадаги бор сув ҳам яхлит бир бутун нарса сифатида худди шундай баланд қимматга эга. Кейинги бир неча бирликларнинг қиммати ҳам жуда баланд, аммо кейин сувнинг янги-янги литрларининг қиммати камайиб боради. Шу билан бирга, ичилган сув қолган сувдан сира фарқ қилмаслиги ҳам ойдек равшан. Шунинг учун ҳам Робинзоннинг чанқовини бостирадиган бир литр сувни алоҳида туркумга ажратиш ва уни беҳад чексиз қимматга эга деб

¹ Масалан, қаранг: «Экономическая теория». Под редакцией В.Д.Камаева. Москва, 1999. С. 72-73.

эътироф этиш мумкин эмас. Неъматларнинг бир хил бирликлари ҳар хил қимматга эга бўлиши мумкин эмас, зеро, ҳар қайси бирликни бошқа бирлик билан осонгина алмаштириш мумкин.

Мамлакатнинг яқин истиқболга (келгуси йилга ёки яқин бир неча йилга) мўлжалланган бюджети ҳам иқтисодий гипотезага қизиқарли мисол бўла олади: у ёки бу демократик мамлакатнинг ҳукумати бюджет лойиҳасини парламентга қонун сифатида кўриб чиқиш ва тасдиқлаш учун тақдим этар экан, у, моҳият эътибори билан, эҳтимол тутилган иқтисодий ривожланиш ҳақида гипотезани илгари суради. Бундай лойиҳада келтирилган рақамлар, ҳисоб-китоблар, графиклар, фоизлар, схемалар гипотетик, эҳтимолий, тахминий хусусиятга эгадир. Лойиҳа бир неча марта қайта ишланиб, маромига етказилганидан сўнг парламент бюджетни тасдиқлайди. Аммо, давлат қонунига айланганидан кейин ҳам бюджет ҳақиқатнамо гипотеза бўлиб қолади. Зотан, бирон-бир, ҳатто энг муфассал лойиҳада ҳам барча омилларни эътиборга олиш мумкин эмас, шунинг учун ҳам бу гипотеза иқтисоддаги реал аҳволга қай даражада яқин келганини фақат ҳаётнинг ўзи, иқтисодий-хўжалик фаолияти амалиёти кўрсатиб бериши мумкин. Бундай гипотезаларнинг эвристик қиммати ойдек равшан кўриниб туради.

Ҳар қандай инсон ўзининг кундалик ҳаётида, бозорга муттасил боғлиқлик шароитларида маҳаллий иқтисодий гипотезаларини илгари суради: оила бюджетини қай йўл билан оқилона ва самарали сарфласа бўлади, ўз шахсий жамғармаларини нимага жойлаштирган маъқул - акцияларгами, кўчмас мулкками ёки бирор қимматбаҳо буюмгами ва ҳ.к. Бундай кўп сонли гипотезалар негизида ҳаётий тажриба ва соғлом фикр, Майкл Полани шахс билими деб атаган билим ётади. Шахснинг юқорида зикр этилган гипотезаларида ўз фаровонлигини оширишга

бўлган умид, ақлга мувофиқ таваккал элементи кўринади, мазкур гипотетик билимни рўёбга чиқариш эса шахснинг қобилияти, меҳнатсеварлиги, тиришқоқлиги, ижодий салоҳиятига боғлиқдир.

Иқтисод фанида олим гипотезаларни кўриб чиқишдан иқтисодий назария тузишга ўтар экан, у маълум концептуал схемадан - ўрганилаётган объектларнинг табиати ҳақидаги гипотеза ва фаразлар мажмуи ҳамда мавжуд назарий хулосалардан фойдаланади. Гипотезадан назарияга ўтишда концептуал схемадан тўғри фойдаланиш тадқиқотчиларнинг ижодий қобилияти намоён бўлиши учун реал имконият яратади.

АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ

1. Ўзбекистон Республикаси Президенти И.Каримовнинг 2011 йилнинг асосий яқунлари ва 2012 йилда Ўзбекистонни ижтимоий-иқтисодий ривожлантиришнинг устувор йўналишларига бағишланган Вазирлар Маҳкамасининг мажлисидаги маърузаси // Халқ сўзи, 2012 йил 20 январь.
2. Каримов И.А. Барча режа ва дастурларимиз ватанимиз тараққиётини юксалтириш, халқимиз фаровонлигини оширишга хизмат қилади. – Тошкент: Ўзбекистон, 2011. –Б.48.
3. Каримов И.А. Ўзбекистон мустақилликка эришиш остонасида. –Т.: «Ўзбекистон», 2011.
4. Ўзбекистон Республикаси Президенти И.Каримовнинг ЎзР Конституциясининг 19 йиллигига бағишланган тантанали маросимдаги «Бизнинг йўлимиз – демократик ислохотларни чуқурлаштириш ва модернизация жараёнларини изчил давом эттириш йўлидир» маърузаси Халқ сузи. 2011 йил 8 декабр.
5. Каримов И.А. Мамлакатимизда демократик ислохотларни янада чуқурлаштириш ва фуқаролик жамиятини ривожлантириш концепцияси. –Т., Ўзбекистон, 2010. – 56 б.
6. Каримов И.А. Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. – Т.: Ўзбекистон, 2007.
7. Каримов И.А. Янгиланиш ва барқарор тараққиёт йўлидан янада изчил ҳаракат қилиш, халқимиз учун фаровон турмуш шароити яратиш – асосий вазифамиздир. – Т.: Ўзбекистон, 2007.
8. Каримов И.А. Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. Т., «Ўзбекистон», 2007.

9. Каримов И.А. Ўзбекистон Республикаси мустақиллигининг 17 йиллигига бағишланган тантанали маросимдаги табрик сўзи. Халқ сўзи, 2008 йил 1 сентябрь.
10. Мамлакатимизни модернизация қилиш ва янгилашни изчил давом эттириш – давр талаби. Президент Ислам Каримовнинг 2008 йилда мамлакатимизни ижтимоий-иқтисодий ривожлантириш якунлари ва 2009 йилга мўлжалланган иқтисодий дастурнинг энг муҳим устивор йўналишларига бағишланган Вазирлар Маҳкамаси мажлисидаги маърузаси. «Халқ сўзи», 2009 йил 14 феврал.
11. Каримов И.А. Энг асосий мезон – ҳаёт ҳақиқатини акс эттириш. –Т., «Ўзбекистон», 2009.
12. Каримов И.А. Юксак маънавият – енгилмас куч. –Т., «Маънавият», 2008.
13. Каримов И.А. Жаҳон молиявий-иқтисодий инқироzi, Ўзбекистон шароитида уни бартараф этишнинг йўллари ва чоралари. –Т., «Ўзбекистон», 2009.
14. Каримов И.А. Энг асосий мезон – ҳаёт ҳақиқатини акс эттириш. –Т., «Ўзбекистон», 2009.
15. Канке В.А. Философия: Учебник. М., 2004.
16. Губин В.Д. Философия. Учебник. М., 2001.
17. Лавриненко В.Н., Ратников В.П. Философия. Учебник для ВУЗов. 2-е изд. М., ЮНИТИ. 2001.
18. Асмус В.Ф. Античная философия. М., Высшая школа, 2003.
19. Основы философии: Учебник. Под ред. М.А. Ахмедовой и В.С. Хана. Т., 2004.
20. Канке В.А. История философий: мыслители, концепции, открытия. М., Лотос. 2003.
21. Кожеурова Н.С. Философия. Человек и жизнь. М., ЮНИТИ. 2002.

- 22.Лешкевич Т.Г. Философия. М., 2004.
- 23.Нижников С.А. История философии: курс лекций. М., Экзамен. 2004.
- 24.Саифназаров И.С., Никитченко Г.В., Қосимов Б.У. Илмий ижод методологияси. – Т., 2004.
- 25.Саифназаров И.С. ва бошқ. Фаннинг фалсафий масалалари. -Т., «Фан ва технология», 2007.
- 26.Философия. Конспект лекций. Р/Д., 2003.
- 27.Философия. Курс лекций (Саифназаров И., Касымов Б., Мухтаров А.). Т., 2002.
- 28.Шарифхужаев М., Рахимов Ф. Человек, определивший эпоху. М., изд. книжного дома «Труд», 2004.
- 29.Яскевич Я.С. Философия в вопросах и ответах. Минск, 2003.